

som helst Land, hverken i vort Land eller den konstitutionelle Udvikling, vi have, eller i noget som helst andet Land kan man tænke sig, det er rigtigt at gaa hen og ofre saadanne Beløb af Landets sparsomme finansielle Kræfter uden Repræsentationens Samtykke. Det, at man kan gaa uden om Repræsentationen, det kan man ikke paavise i noget Land. Naar det er saa, fastholder jeg min Paastand; saa faar den ærede Minister fastholde sin, men saa ere ogsaa Udfigterne til, at vi fra forskellige Sider nogen Sinde skulle mødes, meget ringe. Tror den ærede Minister, at han til dette Formaal kan tage omtrent Halvdelen af Landets disponible Beholdning, kan der være mange andre Formaal, han kan tage op, saa vil der næppe gives et eneste stort Formaal, hvor Regeringen ikke vil kunne sige til os: Det er noget, som det er godt, om Rigsdagen gaar med til, men hvis ikke, kan det ogsaa undværes.

Konferencespræsidenten (Estrup): Det ærede Medlem kan selvfølgelig have, hvilken Mening han vil om, hvad der rigtigt skal afgøres ved særlige Love eller ved Finanslovbevillinger, men det ærede Medlem har ikke Ret til at udtale, at naar saadanne Spørgsmaal, som her er Tale om, blive afgjorte ved Finanslovbevillinger eller søges afgjorte ved Finanslovbevillinger, da er det i Strid med Lov og Ret, det har det ærede Medlem ikke Lov til at sige, naar han er ganske ude af Stand til at føre noget som helst Bevis for sin Paastand. Det var kun det, jeg gjorde Indsigelse imod. I øvrigt er det jo givet, at Grænsen mellem, hvad der henhører under Afgørelse paa Finansloven eller paa særlige Love, er i høj Grad svævende. Jeg skal blot erindre om, at da den nuværende Regering i Halvfjerdserne — jeg tror, det var i 1876 — søgte en stor Bevilling til en større Forbedring i vort Forsvar, en Bevilling paa et Par Mill. til Anskaffelse af nyt Artillerimateriel, paa en særlig Lov, da forandrede Folketinget denne særlige Lov til en Tillægsbevilling.

Th. Nielsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Ændringsforslag Nr. 19 af Krigsministeren, tiltraadt af Flertallet under Nr. 2:

Antagelse af et større Antal Sekondløjtnanter. (Bet. Nr. 17).

Summen 1,694,700 Kr. forhøjes med 9,000 Kr.

vedtoges med 40 Stemmer mod 17.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Th. Nielsen: Det ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Det. Hansen) bemærkede, at jeg var fremkommen med den Udtalelse, at naar vi ikke kunde komme overens med Ministeriet om en regelmæssig Finanslov, skulde vi alligevel stiftelig forhandle om DL, Sukker, Alderdomsforsørgelse o. s. v., og han forstod ikke en saadan Politisk. Dertil vil jeg gøre to Bemærkninger. Den ene er den, at selv om han ikke forstaar den, kan der dog meget godt være Mening i den alligevel. Den anden er den, at jeg diskutere ikke for Øjeblikket med den ærede Landstingsmand om DL, Sukker, Alderdomsforsørgelse o. s. v.; de Ting diskutere vi om, naar de ligge for.

Det. Hansen: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet, jeg antager, at det kun er en kort Bemærkning?

Det. Hansen: Det skal blive en ganske kort Bemærkning. — Det var en Misforstaaelse af det ærede Medlem for 1ste Kredts. Jeg holder ligesom det ærede Medlem paa, at vi, saaledes som Situationen er, bør forhandle om alle nyttige Foranstaltninger, det er der ikke den mindste Tvivl om, og vi ere for saa vidt lige gode Forhandlingsmænd og lige lidt Wisnepolitikere, hvad det ærede 2det Medlem for 1ste Kredts end maatte mene. Men det, som undrede mig, var den Forhaabning og Forventning, som det ærede Medlem udtalte om, at vi gennem at forhandle disse Love skulde kunne naa at bryde den Modstand, som vi nu ogsaa i Dag baade fra den ærede Krigsministers og desværre ogsaa fra den ærede Finansministers Side have faaet at høre mod Udfigten til nogen Sinde at komme bort med de Hverrs gode Vilje fra det provisoriske System, som vi have.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.